

UUSI TESTAMENTTI AVAUTUU, osa 7ms

FILIPPILÄISKIRJE 3

FILIPPILÄISKIRJEEN OPETUS

1. TEILLÄ ON KOKEMUS, JOTA TULEE SOVELTAA. Toimikaa Kristus-kokemuksenne mukaisesti.

2. ETSIKÄÄ VANHURSKAUTTA – OMAANNE JA HÄNEN. On kaduttava myös hyviä tekojaan. Hyviäkin tekoja on kaduttava, jos niistä tuli parempi olo. Hyviä ihmisiä on vaikeampi käännättää. He eivät suostu katumaan hyvyyttään: "Totisesti minä sanon teille: publikaanit ja portot menevät ennen teitä Jumalan valtakuntaan" (Matt.21:31).

"Niinpä minä todella luen kaikki tappioksi tuon ylen kalliin, Kristuksen Jeesuksen, minun Herrani, tuntemisen rinnalla, sillä hänen tähtensä minä olen menettänyt kaikki ja pidän sen roskana - että voittaisin omakseni Kristuksen" (Fil.3:8).

PAWSON: "Paavali sanoo, että kun hän ajattelee omaa vanhurskauttaan, hän on kuin lapsi, joka näyttää pottaansa, johon on kakannut, sanoen: "Katso, mitä olen tehnyt!" Kreikassa: kakka Jumalalle (ihmisulostetta). Kun ajattelen, mitä hyvää olen tehnyt, on se Jumalalle kuin ulostetta. Heitän sen kaikki pois! Se haisee ja on likaista."

Tässä Pawson myötäilee Thomas Wilcoxia ja Kallista hunajanpisaraa:

"Olenko vapautunut itsevanhurskaudestani? Moni erinomainen tunnustaja on katsellessaan kaikkien hyvien tekojensa raunioita joutunut lopulta huudahtamaan: 'Hukassa, hukassa iankaikkisesti!' ...Sinun työsi ja itsekylläisyytesi on joka päivä kuolettava...Voi, kuinka luontomme riehuu, kiivailee ja raivoaa sitä vastaan, että kaikki on lahjaa, ettei se voi ansaita mitään omilla teoillaan, kyynelillä eikä velvollisuuksiensa täyttämällä, että kaikki omat teot ovat kelpaamattomia ja arvottomia taivaassa...Sinun on murehdittava kaikkia hyviä tekojasi (kuinka mainioita ne ovatkin), joita et ole tehnyt Kristuksen rakkauden tuntemisessa ja katselemisessa."

Pawsonin teksti on terävää ja epäsovinnasta. Jotkut voivat katsoa, ettei hän ole lainkaan kristinuskon asialla, vaan taistelee uskovia vastaan: **"Itse jumalanpelonkin sinä teet tyhjäksi ja rikot hartauden Jumalaa rukoilevilta"** (Job 15:4). Pawson on patriarkaalinen persoona, joka vaeltaa apostolisessa hengessä ja levittää Kristuksen tuoksua. Hän julistaa **"voimallisesti ja Pyhässä Hengessä ja suurella varmuudella"** (1. Tess.1:5).

3. PONNISTELU PYHYDEN PERÄÄN. "Unohtaa taaksejäänyt sekä epäonnistumiset että onnistumiset." Katse maaliin, päämäärään!

"Veljet, minä en vielä katso sitä voittaneeni; mutta yhden minä teen: unhottaen sen, mikä on takana, ja kurottautuen sitä kohti, mikä on edessäpäin" (Fil.3:13).

4. SEURAAMISMALLI. Kirjojen antama malli on riittämätön. Meillä tulee olla mallina ihminen, joka vaeltaa Kristuksessa. Häneltä opimme pyhää elämää. Meidän pitää pyrkiä samaistumaan pyhiin

ihmisiin, niihin, joista tulee ”Kristuksen tuoksu”. Mallin ei tule olla maallisesti suuntautunut, vaan taivaallisesti. Kirkossa on molempia. Valitkaa oikea malli!

5. TAVOITTEENA 1. YLÖSNOUSEMUS. ” tunteakseni hänet ja hänen ylösnousemisensa voiman ja hänen kärsimyksiensä osallisuuden, tullessani hänen kaltaisekseen samankaltaisen kuoleman kautta, jos minä ehkä pääsen ylösnousemiseen kuolleista.” (Fil.3:10-11). ”Jotta saavuttaisin ylösnousemuksen kuolleista.” Raamattu puhuu kahdesta ylösnousemuksesta:

”Ja monet maan tomussa makaavista heräjävät, toiset iankaikkiseen elämään, toiset häpeään ja iankaikkiseen kauhistukseen” (Dan.12:2).

”Älkää ihmetelkö tätä, sillä hetki tulee, jolloin kaikki, jotka haudoissa ovat, kuulevat hänen äänensä ja tulevat esiin, ne, jotka ovat hyvää tehneet, elämän ylösnousemukseen, mutta ne, jotka ovat paha tehneet, tuomion ylösnousemukseen” (Joh.5:28-29).

”ja pidän sen toivon Jumalaan, että on oleva ylösnousemus, jota nämä itsekin odottavat, sekä vanhurskusten että väärin” (Apt.24:15).

4. Ja minä näin valtaistuimia, ja he istuivat niille, ja heille annettiin tuomiovalta; ja minä näin niiden sielut, jotka olivat teloitettut Jeesuksen todistuksen ja Jumalan sanan tähden, ja niiden, jotka eivät olleet kumartaneet petoa eikä sen kuvaa eivätkä ottaneet sen merkkiä otsaansa eikä käteensä; ja he virkosivat eloon ja hallitsivat Kristuksen kanssa tuhannen vuotta.

5. Muut kuolleet eivät vironneet eloon, ennenkuin ne tuhat vuotta olivat loppuun kuluneet. Tämä on ENSIMMÄINEN YLÖSNOUSEMUS.

6. Autuas ja pyhä on se, jolla on osa ensimmäisessä ylösnousemuksessa; heihin ei toisella kuolemalla ole valtaa, vaan he tulevat olemaan Jumalan ja Kristuksen pappeja ja hallitsevat hänen kanssaan ne tuhat vuotta. (Ilm.20:4-6).

Ensimmäinen on vanhurskaiden ylösnousemus (**ulos muiden kuolleiden joukosta**), toinen on muiden kuolleiden (yleinen) ylösnousemus. ”Hän tekee työtä päämäärän saavuttaakseen. Hän ei heiluta pääsylippua taivaaseen. Hän sanoo ponnistelewansa päästäkseen ensimmäiseen ylösnousemukseen.”

FILEMONIN KIRJE

Karannut orja

Filemonin kirje kertoo **Onesimus**-nimisestä orjasta, joka aivan ilmeisesti varasti jotakin isännältään Filemonilta pakeni sitten Roomaan. Ei tiedetä, tekikö hän siellä uusia rikoksia, mutta joka tapauksessa hän joutui ”kiven sisään”.

Karannut orja yleensä ristiinnaulittiin. Jos hänen omistajansa oli kiltti, tehtiin häneen polttomerkki. F-kirjain otsassa tarkoitti pakolaista. Merkki otsassa aiheutti orjalle vaikeuksia. Se oli parasta, ristiinnaulitseminen pahinta mitä odottaa.

Vankilassa oli myös Jeesuksen todistaja Paavali, joka oli kahlehdittu roomalaiseen sotilaaseen. Paavalin kautta **Onesimuksesta tuli kristitty**. Paavali sanoi, että hänen on nyt mentävä takaisin omistajansa luo.

Menneisyyden selvitys

”Monet ajattelevat, että kun tulee uskoon, voi paeta menneisyyttään. Ei, vaan nyt voi sovittaa menneisyyden vääryyksiä...Olet uusi luomus ja voit hoitaa sitoumuksesi kunnolla.” ”Hän (Sakkeus) sanoi maksavansa korkoineen takaisin kaikille, joita oli petkuttanut...Sakkeus ei paennut menneisyyttään.”

”Tunnen miehen, joka heti uskoon tultuaan meni ja tunnusti rikoksen. Hän sai vain kaksi kuukautta vankilaa, koska tunnusti. Muut vangit kysyivät, miksi hän oli vankilassa. Hän kertoi syyn. He kysyivät edelleen, miten hän jäi kiinni. Hän sanoi menneensä kertomaan poliisille. He olivat ihmeissään: miksi menit kertomaan? Siksi, että olen uskossa, hän vastasi ja alkoi kääntää muita vankeja.

Kahden kuukauden kuluttua hänen piti lähteä uskonveljien luota. Niinpä hän meni ja tunnusti toisen rikoksen – ja pääsi taas heidän luokseen...Maksoi rikoksestaan ja tuki uskonveljiään. Minulle hän kertoi olevansa ainoa valtion kustantama evankelista. Hän sovitti menneisyyttään.” - Katumukseen kuuluu sovitus, eikä pako menneisyydestä

Orjasta tuli hyödyllinen

Onesimus = hyödyllinen. Ennen uskoontuloaan hän ei ollut nimensä veroinen. Kukaan epäuskoinen ei ole Jumalan silmissä hyödyllinen ja hänen yhteiskunnallinen hyötynsäkin saattaa olla kyseenalainen. Filemon oli uskova. Hän sai nyt orjansa takaisin hyödyllisenä. Lisäksi Onesimus oli hänellä nyt vielä paljon enemmän: ”rakas veli Herrassa”.

Orjuuden voittaminen

Paavali ei suoranaisesti yrittänyt kumota orjuutta, mutta hän mursi sen ”sisältäpäin”. Ihmisten kohtelu ”veljinä” mursi tehokkaasti orjuuden raskaan ikeen ja oli hävittämässä koko tätä surkeaa instituutiota. Kyseessä oli tosiaan suuri ongelma: Ateenassa kerrotaan olleen asukkaita 400 000, heistä oli vapaita ainoastaan 20 000!

Paavali ei hyväksynyt orjuutta; hän luki sille ”madonluvut”:

8. Mutta me tiedämme, että laki on hyvä, kun sitä lain mukaisesti käytetään

9. ja tiedetään, että lakia ei ole pantu vanhurskaalle, vaan laittomille ja niskoitteleville, jumalattomille ja syntisille, epähurskaille ja epäpyhille, isänsä tappajille ja äitinsä tappajille, murhamiehille,

10. haureellisille, miehimyksille, **ihmiskauppiaille**, valhettelijoille, valapattoisille ja kaikelle muulle, mikä on tervettä oppia vastaan” (1. Tim.1:8-10).

Väinö Hotti / David Pawson